

ДУША ЛЮДСЬКА

Ні спростувать, ні довести
Не можемо ні я, ні ти,
Що як людина помирає
Душа у вирій відлітає...

Яка вона – душа людська?
Що за субстанція така?
Чи є душа? Нам не дізнатись:
Нема у кого запитати.

Душа обтяжена буває,
Але куди тягар зникає,
Коли відляже від душі?
Якщо зумієте, скажіть!

Питань багато, не збагнуть.
То як же нам з душею бути?
Реальність в душу ми вкладаєм,
Чи в ній реальності немає?

Мабуть, нам душу не пізнать,
Не зважить, не розрахувать.
Як є душа, живе людина.
Горіх пустий без серцевини.

Не перестанемо ми жити,

Поки душа не відлетить.
Вона легка і невидима,
Але в душі вся суть людини.

Дата написання вірша: 2020-11-14